

การแปรของวรรณยุกต์โทในภาษาไทยกรุงเทพฯ ตามระดับอายุผู้พูด

นางสาว อรุณี อรุณเรือง

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต

ภาควิชาภาษาศาสตร์

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2533

ISBN 974-577-449-9

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

016486

10339751

VARIATION OF THE FALLING TONE BY AGE OF SPEAKERS OF BANGKOK THAI

Miss Arunee Arunreung

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Arts

Department of Linguistics

Graduate School

Chulalongkorn University

1990

ISBN 974-577-449-9

หัวข้อวิทยานิพนธ์   การแปรของวรรณยุกต์โทในภาษาไทยกรุงเทพฯ ตามระดับอายุผู้พูด
โดย   นางสาว อรุณี อรุณเรือง
ภาควิชา   ภาษาศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษา   ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม   ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุดาพร ลักษณะียนาวิน

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

.....
(ศาสตราจารย์ ดร.ถาวร วิชาภัย)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพียรศิริ วงศ์วิภาณนท์)

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์)

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุดาพร ลักษณะียนาวิน)

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ธีระพันธ์ เหลืองทองคำ)

อรรถิ อรรถิเรื่อง : การแปรของวรรณยุกต์โทในภาษาไทยกรุงเทพฯ ตามระดับอายุผู้พูด (VARIATION OF THE FALLING TONE BY AGE OF SPEAKERS OF BANGKOK THAI.)
อาจารย์ที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุดาพร สักขณยานาวิน. 112 หน้า. ISBN 974-577-449-9.

จากการที่มีผู้สังเกตเห็นว่า เด็กไทยรุ่นใหม่ในบัลลังก์ออกเสียงวรรณยุกต์โท เป็นเสียงลอย คล้ายเสียงวรรณยุกต์ตรี ต่างไปจากเสียงวรรณยุกต์โทแบบเดิมที่ใช้กันในกลุ่มผู้ใหญ่ และเด็กบางคนมีลักษณะ เช่นนี้ตลอดเวลา แต่บางคนจะมีลักษณะเช่นนี้เฉพาะบางสถานการณ์เท่านั้น งานวิจัยนี้มีจุดประสงค์ที่จะตอบ คำถามว่าวรรณยุกต์โทของผู้พูดภาษาไทยกรุงเทพฯ มีการแปรตามอายุของผู้พูด และวัจนลีลา หรือไม่ว และ ถ้ามี ลักษณะของการแปรจะเป็นเช่นไร

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างอาจารย์ในคณะอักษรศาสตร์ และครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ระดับอายุ 55-60 ปี และอายุ 35-40 ปี และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนศึกษานารี อายุ 15-20 ปี รวมทั้งสิ้นจำนวน 30 คน โดยการสัมภาษณ์ผู้พูดซึ่งจัดว่าเป็นลีลาที่ไม่เป็นทางการ และการอ่านบทความ ซึ่งจัดว่าเป็นลีลาที่เป็นทางการ

จากผลการวิเคราะห์ ผู้วิจัยพบว่า มีรูปแปรวรรณยุกต์โท 5 รูปแปร ได้แก่ รูปแปรวรรณยุกต์ กลาง-ตก, ลุง-ตก, กลาง-ขึ้น-กลาง, กลาง-ขึ้น-ตก และ กลางระดับ-ตกข้างท้าย การใช้รูปแปรทั้ง 5 รูปเหล่านี้ พบว่าต่างกันตามอายุของผู้พูดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01 โดยในกลุ่มอายุ 55-60 ปีใช้รูปแปรวรรณยุกต์ กลาง-ตก มากที่สุด ส่วนในกลุ่มอายุ 35-40 ปี ใช้รูปแปรวรรณยุกต์ กลาง-ตก มากที่สุดเหมือนกัน แต่ได้ใช้รูปแปรวรรณยุกต์ ลุง-ตก มากจนเป็นที่สังเกตเห็นได้ชัด ในขณะที่ กลุ่มอายุ 15-20 ปี ใช้รูปแปรวรรณยุกต์ กลาง-ขึ้น-กลาง ซึ่งเป็นรูปแปรแบบใหม่ มากที่สุด

ส่วนการแปรตามวัจนลีลา กลุ่มผู้ใหญ่ทั้ง 2 กลุ่มมีการใช้รูปแปรวรรณยุกต์เหมือนและแตกต่างจาก กลุ่มเด็กรุ่นใหม่ดังนี้คือ ทุกกลุ่มอายุมีการใช้รูปแปร กลาง-ตก ในอัตราที่สูงขึ้น เมื่อมีความเป็นทางการ เพิ่มขึ้น และมีการใช้รูปแปร กลาง-ขึ้น-กลาง ในอัตราที่สูงขึ้น เมื่อมีความเป็นทางการลดลง แต่กลุ่ม ผู้ใหญ่ทั้ง 2 กลุ่มมีความถี่ในการใช้รูปแปร กลาง-ตก มากกว่า กลุ่มเด็กรุ่นใหม่ และกลุ่มเด็กรุ่นใหม่มีความถี่ในการใช้รูปแปร กลาง-ขึ้น-กลาง มากกว่ากลุ่มผู้ใหญ่

การวิจัยนี้ แสดงให้เห็นว่า กลุ่มผู้ใหญ่ใช้รูปแปรวรรณยุกต์โทแตกต่างไปจากกลุ่มเด็กใหม่อย่าง เห็นได้ชัด ซึ่งทำให้คนกลุ่มนี้สังเกตเห็นความเปลี่ยนแปลงของรูปแปรวรรณยุกต์โทของเด็กรุ่นใหม่ได้ชัดเจน อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบัน รูปแปร กลาง-ตก ยังคงเป็นรูปแปรที่ใช้มากที่สุด แต่ในอนาคต คาดว่า เสียง วรรณยุกต์แบบเด็กรุ่นใหม่อาจเป็นที่นิยมใช้มากที่สุดในประเทศไทย

งานวิจัยนี้ เป็นงานที่ริเริ่มการศึกษาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของเสียงวรรณยุกต์ที่กำลัง ดำเนินอยู่ในภาษาไทยกรุงเทพฯ ยังมีเสียงวรรณยุกต์อื่น ๆ ที่น่าสนใจ และอยู่ในระหว่างการเปลี่ยนแปลงอีก ซึ่งน่าที่จะมีการศึกษาค้นคว้าต่อไป .

ภาควิชา ..... ภาษาศาสตร์
สาขาวิชา ..... ภาษาศาสตร์
ปีการศึกษา 2532

ลายมือชื่อนิติ ..... อรรถิ อรรถิเรื่อง
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา .....
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม .....

พิมพ์ต้นฉบับบทคัดย่อวิทยานิพนธ์ภายในกรอบสี่เหลี่ยมนี้เพียงแผ่นเดียว

ARUNEE ARUNREUNG : VARIATION OF THE FALLING TONE BY AGE OF SPEAKERS OF BANGKOK THAI. THESIS ADVISOR : ASST. PROF. AMARA PRASITRATHSINT, PH.D. : THESIS CO-ADVISOR : ASST. PROF. SUDAPORN LUKSANEEYANAWIN, PH.D. 112 pp. ISBN 974-577-449-9.

It has been observed that the falling tone in Bangkok Thai pronounced by the young generation seems to be different from that pronounced by the old generation : the pitch is higher and thus becomes very much like the high tone. Moreover, some of the young allegedly use "the new tone" all the time but others use it in some situations. The objective of this study is to find out whether the falling tone of Bangkok Thai speakers varies by age and style, and if it does, what the variation is like.

The data were collected in informal conversational style and formal reading style from a sample of 30 persons selected from teachers in the Faculty of Arts and the Faculty of Education, Chulalongkorn University, aged 55-60 and 35-40 years and high-school students from Suksanaree School, aged 15-20 years.

The analysis shows that the falling tone consists of five variants : mid-fall, high-fall, mid-rise-mid, mid-rise-fall and mid-level-fall. The use of the falling tone is found to vary significantly according to the age of speakers. ($P=.01$) The mid-fall is mostly used by the speakers aged 55-60 and 35-40 years but the latter group also uses the high-fall variant considerably. The mid-rise-mid, "the new tone", is mostly used by the speakers aged 15-20 years.

As for stylistic variation, it is found that the old and middle-age groups' use of the falling tone variants is both similar and different from the young generation; i.e., according to formality, the rate of the mid-fall increases and that of the mid-rise-mid decreases. However, both the old generation groups use the mid-fall variant in a higher percentage than the young generation, and the latter use the mid-rise-mid variant more than the other two groups.

It is shown that the tonal variants of the old generation are obviously different from those of the young generation. So it enables the old generation to observe the change of the falling tone variants of the young. However, nowadays the mid-fall is still the most commonly used one in Bangkok Thai. But in the future the falling tone variant of the young generation may be the most frequently used in Bangkok Thai.

This study is the beginning of a study of tonal change in progress in Bangkok Thai. Other Thai tones may be in process of change and should be investigated.

ภาควิชา ..... ภาษาศาสตร์
สาขาวิชา ..... ภาษาศาสตร์
ปีการศึกษา 2532

ลายมือชื่อนิสิต ..... *อรุณี อรุณเรือง*

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา ..... *อ. อ. ปราณี*

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ..... *อ. อ. สุดาพร*

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้ง และขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุตาพร ลักษณะนิาวิน ที่ได้รับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา และกรุณาให้คำแนะนำอันมีคุณค่ายิ่งต่อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ รวมทั้งช่วยเหลือตรวจแก้ไขเนื้อหาด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดียิ่งตลอดมาจนสำเร็จจุล่งไปได้อย่างดี

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คณะอาจารย์ภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้และให้กำลังใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพียรศิริ วงศ์วิภาณท์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.ธีระพันธ์ เหลืองทองคำ ที่ได้กรุณาตรวจแก้ไขและให้คำแนะนำต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์กับผู้วิจัย

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้คงไม่สำเร็จจุล่งด้วยดี หากปราศจากความร่วมมือเป็นอย่างดีจากนักเรียนโรงเรียนศึกษานารี และคณะอาจารย์คณะอักษรศาสตร์ กับครุศาสตร์ทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการให้สัมภาษณ์เก็บข้อมูลของผู้วิจัย นอกจากนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณบุคคลดังต่อไปนี้เป็นอย่างดี ผู้อำนวยการวิทยาเขตโชติเวช คณะจารย์ในวิทยาเขต และอาจารย์ ลักษณะธนาวรรณกิจ ที่ให้ความช่วยเหลือ และความอบอุ่นใจแก่ผู้วิจัยเสมอมา อาจารย์แผนกแนะแนวโรงเรียนศึกษานารี และอาจารย์ วราภรณ์ สุขประเสริฐ ที่ได้กรุณาให้ความอนุเคราะห์เป็นอย่างดีในการเก็บข้อมูลของผู้วิจัยที่นั่น คุณลลิตชัช ศรีสุคนธ์ ที่ได้กรุณาให้ความช่วยเหลือด้านสถิติและคอมพิวเตอร์ คุณวิชัย กฤตประโยชน์ ที่ได้กรุณาให้ความช่วยเหลือในการเก็บข้อมูล และให้คำแนะนำที่ดีในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ คุณศิริมา และคุณมัทธนา ภิญญินวัฒน์ ที่ได้กรุณาให้ความช่วยเหลือด้านการพิมพ์วิทยานิพนธ์นี้ด้วยความเอาใจใส่อย่างมาก

ผู้วิจัยขอระลึกถึงความรักและความห่วงใยของบิดา-มารดา และน้อง ๆ ที่คอยให้กำลังใจและความอบอุ่นใจแก่ผู้วิจัยเสมอมา ในขณะที่ทำวิทยานิพนธ์ และเนื่องจากผู้วิจัยได้รับทุนการวิจัยบางส่วนจากทุนอุดหนุนการวิจัยของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ดังนั้นผู้วิจัยจึงขอขอบคุณบัณฑิตวิทยาลัยมา ณ ที่นี้ด้วย

และท้ายนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณในน้ำใจ และความปรารถนาดีของเพื่อนร่วมรุ่น B811 ทุกคน ที่คอยให้กำลังใจ และคำปรึกษาที่มีค่าแก่ผู้วิจัยเสมอมา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่	
1. บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์.....	3
1.3 สมมติฐาน.....	3
1.4 ขอบเขตการวิจัย.....	3
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย.....	4
1.6 ตัวแปรที่ใช้ในงานวิจัย.....	4
1.6.1 ตัวแปรทางภาษา.....	5
1.6.2 ตัวแปรทางสังคม.....	5
2. ทบทวนวรรณกรรม.....	7
2.1 สัทศาสตร์ทั่วไปเกี่ยวกับเสียงสูงต่ำ (pitch).....	7
2.2 การอธิบายเสียงวรรณยุกต์.....	8
2.2.1 ระดับเสียง.....	9
2.2.2 ทิศทางและลักษณะการตก.....	9
2.2.3 ความต่างระหว่างจุดเริ่มต้นและจุดสุดท้าย หรือพิสัยเสียงสูงต่ำ.....	10

บทที่	หน้า
2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวกับวรรณยุกต์ในภาษาไทยมาตรฐาน.....	12
2.4 การศึกษาเกี่ยวกับการแปรของภาษาในแง่ระดับอายุและวัจนลีลา	17
2.4.1 การแปรของภาษา.....	17
2.4.2 ระดับอายุและวัจนลีลา.....	19
3. วิธีดำเนินการวิจัย.....	23
3.1 ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	23
3.2 กำหนดจุดเก็บข้อมูล และคุณสมบัติของกลุ่มประชากร.....	23
3.3 การสุ่มตัวอย่างจากกลุ่มประชากรที่กำหนด.....	24
3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล.....	26
3.5 วิธีการเก็บข้อมูล.....	27
3.6 ปัญหาที่พบในการเก็บข้อมูล.....	28
3.7 การดำเนินการกับข้อมูล.....	29
3.8 การวิเคราะห์การแปรของวรรณยุกต์โทกับตัวแปรอายุและ วัจนลีลา.....	30
4. รูปแปรของวรรณยุกต์โท.....	31
4.1 รูปแปรของวรรณยุกต์โท.....	31
4.2 ลักษณะทางสัทศาสตร์ของรูปแปรวรรณยุกต์โท.....	35
4.3 ความถี่ของการปรากฏของรูปแปรวรรณยุกต์โท.....	36
5. การแปรของวรรณยุกต์โทตามอายุของผู้พูด.....	45
5.1 ความแตกต่างในการออกเสียงวรรณยุกต์โทตามระดับอายุ.....	45
5.2 ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแปรวรรณยุกต์กับกลุ่มผู้ใหญ่และกลุ่มเด็ก รุ่นใหม่.....	54
6. การแปรของวรรณยุกต์โทตามวัจนลีลา.....	59
6.1 ความแตกต่างในการออกเสียงวรรณยุกต์โทตามวัจนลีลาใน 3 กลุ่มอายุ.....	62
6.1.1 กลุ่มอายุ 55-60 ปี.....	62

บทที่	หน้า
6.1.2 กลุ่มอายุ 35-40 ปี.....	64
6.1.3 กลุ่มอายุ 15-20 ปี.....	66
6.2 ความแตกต่างในการออกเสียงวรรณยุกต์โทตามวจนลีลาในกลุ่ม ผู้ใหญ่และกลุ่มเด็กรุ่นใหม่.....	70
6.2.1 กลุ่มผู้ใหญ่.....	71
6.2.2 กลุ่มเด็กรุ่นใหม่.....	72
6.2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแปรวรรณยุกต์กับวจนลีลา....	73
6.2.3.1 ลีลาการอ่าน และลีลาสัมภาษณ์ช่วงต้น...	74
6.2.3.2 ลีลาการอ่าน และลีลาสัมภาษณ์ช่วงท้าย..	77
6.2.3.3 ลีลาสัมภาษณ์ช่วงต้น และลีลาสัมภาษณ์ ช่วงท้าย.....	80
7. สรุปและอภิปรายผล.....	89
7.1 สรุป.....	89
7.1.1 การแปรของวรรณยุกต์โทตามระดับอายุ.....	89
7.1.2 การแปรของวรรณยุกต์โทตามวจนลีลา.....	90
7.2 อภิปรายผล.....	91
7.3 ข้อเสนอแนะ.....	93
บรรณานุกรม.....	94
ภาคผนวก.....	98
ประวัติผู้เขียน.....	112

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	แสดงพิสัยเสียงสูงต่ำ ทิศทาง และลักษณะการตกของเสียง.....	10
2	ลักษณะทางสัทศาสตร์ของวรรณยุกต์ในภาษาไทยมาตรฐานช่วงต้นศตวรรษ ที่ 20.....	13
3	ลักษณะทางสัทศาสตร์ของวรรณยุกต์ในภาษาไทยมาตรฐานช่วงกลาง ศตวรรษที่ 20.....	14
4	ลักษณะทางสัทศาสตร์ของวรรณยุกต์ในภาษาไทยมาตรฐานระหว่างครึ่ง ศตวรรษแรกกับปัจจุบัน.....	15
5	ลักษณะทางสัทศาสตร์ของวรรณยุกต์ในภาษาไทยมาตรฐานในปัจจุบัน....	15
6	เปรียบเทียบลักษณะทางสัทศาสตร์ของวรรณยุกต์ตั้งแต่ต้นศตวรรษจนถึง ปัจจุบัน.....	16
7	เปรียบเทียบลักษณะทางสัทศาสตร์ของวรรณยุกต์ไทตั้งแต่ต้นศตวรรษจนถึง ปัจจุบัน.....	16
8	แสดงรายละเอียดของกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่มอายุ.....	25
9	แสดงการปรากฏของรูปแปรวรรณยุกต์โทของกลุ่มอายุ 55-60 ปี ในวันจันลילה 3 แบบ.....	32
10	แสดงการปรากฏของรูปแปรวรรณยุกต์โทของกลุ่มอายุ 35-40 ปี ในวันจันลילה 3 แบบ.....	33
11	แสดงการปรากฏของรูปแปรวรรณยุกต์โทของกลุ่มอายุ 15-20 ปี ในวันจันลילה 3 แบบ.....	34
12	แสดงความถี่ของการปรากฏของรูปแปรวรรณยุกต์โทแต่ละรูปรวมทุกกลุ่ม อายุ.....	37
13	อัตราการปรากฏของรูปแปรวรรณยุกต์โททั้ง 5 รูป ใน 3 กลุ่มอายุ....	46

ตารางที่		หน้า
14	แสดงอัตราการปรากฏของรูปแปรวรรณยุกต์โทในกลุ่มผู้ใหญ่และกลุ่มเด็ก รุ่นใหม่.....	56
15	จำนวนครั้งการปรากฏของรูปแปรวรรณยุกต์โท 5 รูป ใน 3 กลุ่มอายุ จำแนกตามวันลีลา.....	60
16	อัตราร้อยละของการปรากฏของรูปแปรวรรณยุกต์โท 5 รูป ใน 3 กลุ่ม อายุ จำแนกตามวันลีลา.....	61
17	อัตราการปรากฏของรูปแปรวรรณยุกต์โท 5 รูป ใน 2 กลุ่มอายุ: กลุ่ม ผู้ใหญ่ และกลุ่มเด็กรุ่นใหม่ จำแนกตามวันลีลา.....	69

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 ระดับเสียงสูง-ต่ำ 5 ระดับเสียง.....	9
2 คู่สั้น-ยาวของระดับเสียงสูงต่ำ 5 ระดับเสียงในวรรณยุกต์ระดับ.....	11
3 คู่สั้น-ยาวของระดับเสียงสูงต่ำในวรรณยุกต์เปลี่ยนระดับ.....	12
4 ความถี่ของการปรากฏของรูปแปร 5 รูป รวมทุกกลุ่มอายุ.....	37
5 กราฟเส้นแสดงความถี่มูลฐานของรูปแปรวรรณยุกต์ กลาง-ตก ในคำว่า 'เที่ยว' 'บ้าน' และ 'ซึ่ง' ของกลุ่มอายุที่ 1 (15-20 ปี) กลุ่มอายุที่ 2 (35-40 ปี) และกลุ่มอายุที่ 3 (55-60 ปี).....	40
6 กราฟเส้นแสดงความถี่มูลฐานของรูปแปรวรรณยุกต์ สูง-ตก ในคำว่า 'ได้' 'ก็' และ 'ก็' ของกลุ่มอายุที่ 1 (15-20 ปี) กลุ่มอายุที่ 2 (35-40 ปี) และกลุ่มอายุที่ 3 (55-60 ปี).....	41
7 กราฟเส้นแสดงความถี่มูลฐานของรูปแปรวรรณยุกต์ กลาง-ขึ้น-กลาง ในคำว่า 'ลูก' 'มาก' และ 'ว่า' ของกลุ่มอายุที่ 1 (15-20 ปี) กลุ่มอายุที่ 2 (35-40 ปี) และกลุ่มอายุที่ 3 (55-60 ปี).....	42
8 กราฟเส้นแสดงความถี่มูลฐานของรูปแปรวรรณยุกต์ กลาง-ขึ้น-ตก ในคำว่า 'ชอบ' ของกลุ่มอายุ 15-20 ปี.....	43
9 กราฟเส้นแสดงความถี่มูลฐานของรูปแปรวรรณยุกต์ กลางระดับ-ตกข้างท้าย ในคำว่า 'ห้า' ของกลุ่มอายุ 15-20 ปี.....	44
10 อัตราร้อยละของการใช้รูปแปรวรรณยุกต์โททั้ง 5 รูป ในกลุ่มอายุ 55-60 ปี.....	47
11 อัตราร้อยละของการใช้รูปแปรวรรณยุกต์โททั้ง 5 รูป ในกลุ่มอายุ 35-40 ปี.....	48
12 อัตราร้อยละของการใช้รูปแปรวรรณยุกต์โททั้ง 5 รูป ในกลุ่มอายุ 15-20 ปี.....	49

ภาพที่	หน้า
13	เปรียบเทียบการใช้รูปแปรวรรณยุกต์โทของ 3 กลุ่มอายุ..... 51
14	เปรียบเทียบการใช้รูปแปรวรรณยุกต์โทของ 3 กลุ่มอายุ..... 52
15	แสดงอัตราการปรากฏของรูปแปรวรรณยุกต์โทในกลุ่มผู้ใหญ่ และกลุ่มเด็ก รุ่นใหม่..... 57
16	เปรียบเทียบการใช้รูปแปรวรรณยุกต์โทในกลุ่มผู้ใหญ่อายุ 55-60 ปี จำแนก ตามวันลีลา..... 63
17	เปรียบเทียบการใช้รูปแปรวรรณยุกต์โทในกลุ่มผู้ใหญ่อายุ 35-40 ปี จำแนก ตามวันลีลา..... 65
18	เปรียบเทียบการใช้รูปแปรวรรณยุกต์โทในกลุ่มเด็กรุ่นใหม่ อายุ 15-20 ปี จำแนกตามวันลีลา..... 67
19	เปรียบเทียบการปรากฏของรูปแปรวรรณยุกต์โทใน 3 วันลีลา ในกลุ่มผู้ใหญ่ (55-60 ปี และ 35-40 ปี)..... 70
20	เปรียบเทียบการปรากฏของรูปแปรวรรณยุกต์โทใน 3 วันลีลา ในกลุ่มเด็ก รุ่นใหม่ (อายุ 15-20 ปี)..... 72
21	การเปรียบเทียบการใช้รูปแปรวรรณยุกต์ในกลุ่มผู้ใหญ่ จำแนกตามลีลา การอ่าน และลีลาสัมผัสช่วงต้น..... 75
22	การเปรียบเทียบการใช้รูปแปรวรรณยุกต์ในกลุ่มเด็กรุ่นใหม่ จำแนกตามลีลา การอ่าน และลีลาสัมผัสช่วงต้น..... 76
23	การเปรียบเทียบการใช้รูปแปรวรรณยุกต์ในกลุ่มผู้ใหญ่ จำแนกตามลีลา การอ่าน และลีลาสัมผัสช่วงท้าย..... 78
24	การเปรียบเทียบการใช้รูปแปรวรรณยุกต์ในกลุ่มเด็กรุ่นใหม่ จำแนกตามลีลา การอ่าน และลีลาสัมผัสช่วงท้าย..... 79
25	การเปรียบเทียบการใช้รูปแปรวรรณยุกต์ในกลุ่มผู้ใหญ่ จำแนกตามลีลา สัมผัสช่วงต้น และสัมผัสช่วงท้าย..... 81
26	การเปรียบเทียบการใช้รูปแปรวรรณยุกต์ในกลุ่มเด็กรุ่นใหม่ จำแนกตามลีลา สัมผัสช่วงต้น และสัมผัสช่วงท้าย..... 82

ภาพที่		หน้า
27	เปรียบเทียบความต่างในการใช้รูปแปรรวดยุคต์โทใน 2 กลุ่มอายุ โดย จำแนกตามลีลาการอ่าน และสัมผัสภายในช่วงต้น.....	84
28	เปรียบเทียบความต่างในการใช้รูปแปรรวดยุคต์โทใน 2 กลุ่มอายุ โดย จำแนกตามลีลาการอ่าน และสัมผัสภายในช่วงท้าย.....	86
29	เปรียบเทียบความต่างในการใช้รูปแปรรวดยุคต์โทใน 2 กลุ่มอายุ โดย จำแนกตามลีลาสัมผัสภายในช่วงต้น และสัมผัสภายในช่วงท้าย.....	88